

Convent de Sant Francesc / Casa de Cultura Sant Francesc

Granollers

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer de Espí i Grau, 1.- Carrer de Corró, 08400-GRANOLLERS
Emplaçament: Al casc antic, tocant al recinte medieval

Coordenades:

Latitud: 41.60922
Longitud: 2.28804
UTM Est (X): 440678
UTM Nord (Y): 4606635

Classificació

Número de fitxa: 08096-11
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern Renaixement
Segle: XVI
Any: 1578
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: L'any 1956 es va inaugurar la primera adaptació del convent per a casa de Cultura (BAULIES, 1965). L'altar de l'església s'utilitza actualment com a escenari (PATRIMONI, 1985).
Protecció: Legal
Observacions protecció: PEPHA nou, Núm. P-01
Accés: Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament de Granollers, Plaça de la Porxada, 6, 08400-GRANOLLERS
Autor de la fitxa: ARQUEOCIÈNCIA - J. M. Huélamo
Data de registre de la fitxa: dg., 01/07/2001 - 02:00

Descripció

Edifici originàriament destinat a convent. Del conjunt es destaca el següent: l'església, que és de planta rectangular amb una sola nau sense creuer, absis pla, quatre capelles i una torre campanar de planta quadrada a l'angle sud-oest i es mostra com un element gairebé autònom, a pesar d'estar embegut en la massa de l'edifici. Molts elements de façana estan reforçats, tan visualment com estructuralment amb un treball de maó. Les façanes són de paredat arrebossat. Els portals, un a cada façana, molt similars, amb columnes laterals estriades amb capitells jònics al de l'esquerra i llises amb basaments amb decoració floral i capitells jònics al central, ambdues amb frontó triangular amb l'escut dels Perpinyà al timpà (PATRIMONI, 1985; CUSPINERA et alii, 2001).

Observacions:

Protegida al PEPHA del 1985 i proposta de protecció al nou PEPHA Fitxa. Núm. P-01.

Història

Informació obtinguda d'antics acords municipals parla que el 1562 van ser adquirits a la família Perpinyà uns terrenys per a la construcció del convent al carrer Corró, format aquest al mateix segle de construcció del convent, al segle XVI amb l'inici de l'edificació de diverses cases, per on passava el Camí Reial. Sembla que va ser fundat el 1584, i abandonat per la comunitat religiosa dels PP. Mínims, als que pertanyia, darrere la desamortització dels béns eclesiàstics del 1835. En aquell moment la comunitat estava formada per cinc frares i dos llecs. El convent es va dedicar després a presó eventual, sala de ball i cafè (BAULIES, 1986). Era la segona església de la vila, obrint-se amb posterioritat al culte, fins el 1936, en que el seu interior va ser cremat (BAULIES, 1965). Darrera el fet desamortitzador, l'Ajuntament de Granollers demanà al Govern els immobles amb les seves aigües i terres, atorgant el convent la Junta Superior de "Bienes Nacionales", el 30 d'octubre del 1842, per a escola primària i el dret a l'aigua mitjançant un cànon del 3 per cent sobre la taxació. Amador Garrell ofereix una imatge de com era l'aspecte de l'edifici i els seus voltants durant els últims anys del segle XIX: "era oberta al culte i, adossada a la façana, hi havia una font i a la placeta unes acàcies, que feien molt bonic, però que foren arrencades. En el vell convent annex a la petita església, a dalt hi havia l'escola de Segon Ensenyament, del mestre Antoni Espí; als baixos, el Municipi hi tenia el magatzem d'eines de la brigada d'obres, el material dels bombers i un "cuartelillo", i, més vers la plaça del Bestiar, en una gran quadra, l'escola de nois que durant molts anys dirigí el mestre Anglada. Al costat, en Barrancot feia garbells i llogava bombos i timbals per a les festes dels barris (..)" (GARRELL, 1960). Finalment l'edifici va ser rehabilitat pels arquitectes J.M. Martorell i Oriol Bohigas, i, a mitjans dels anys cinquanta, es convertí en la Casa de Cultura, seu de diverses entitats culturals. El carrer d'Espí i Grau era conegut com el "carrer dels Col·legis Nous" i al mateix donen les façanes de bon nombre d'edificis singulars de Granollers com l'escola Pereanton i els casals de can Pedrals, can Punes i Sant Francesc (GARCÍA-PEY, 1990)

Bibliografia

BAULIES I CORTAL, Jordi (1965) Granollers. Barcelona, Biblioteca Selecta, volum. 372.
CUSPINERA I BAULIES I CORTAL, Jordi (1986) "Del Decret de Nova Planta al 1850",
Estudis de Granollers i del Vallés Oriental, Núm. 1, Aproximació al medi natural i a la

història de Granollers, pp. 59-64 Granollers: Servei Municipal de Cultura. DANTÍ I RIU, Jaume (1986) Factors socio-econòmics dels segles XVIè i XVIIè. P.47-57. Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 1. Aproximació al medi natural i a la història de Granollers. Ajuntament de Granollers. FONT, Lluís et al. (2001) Pla especial de protecció del Patrimoni Històric-Arquitectònic de Granollers. Granollers. Document administratiu. GARCIA-PEY, Enric (1990) Recull onomàstic de Granollers: Motius, topònims, nomenclatura, Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, Núm. 3, Granollers, Ajuntament de Granollers. GARRELL I ALSINA, Amador (1960) Granollers, vila oberta, Granollers, Gràfiques Garrell. PATRIMONI (1985) Patrimoni Històric Arquitectònic. Granollers: Caixa de Crèdit Granollers.

